

พระราชบัญญัติ

ภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในราชอาณาจักร

พ.ศ. ๒๕๐๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๘

เป็นปีที่ ๒๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเก็บภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในพระราชอาณาเขต

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติ
มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเวลา
หนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติเก็บภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในพระราช-
อาณาเขต พุทธศักราช ๒๔๗๔

(๒) พระราชบัญญัติเก็บภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในพระราช-
อาณาเขตแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

(๓) พระราชบัญญัติเก็บภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในพระราช-
อาณาเขต (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๔) พระราชบัญญัติเก็บภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในพระราช-
อาณาเขต (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม” หมายความว่า บุคคล
ผู้ประกอบการทำไม้ขีดไฟเพื่อการค้า

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

“โรงอุตสาหกรรม” หมายความว่า สถานที่ที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใช้ในการทำและเก็บไม้ขีดไฟเพื่อการค้า และรวมถึงบริเวณสถานที่นั้นด้วย

“แสดมภ์ไม้ขีดไฟ” หมายความว่า แสดมภ์รัฐบาลที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการกิจการดั่งบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งกำหนดชนิดและลักษณะโดยกฎกระทรวง

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เจ้าพนักงานกรมสรรพสามิตซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต

มาตรา ๕ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบอุตสาหกรรมทำไม้ขีดไฟเพื่อการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

ให้เก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฉบับละหนึ่งพันบาท และใบอนุญาตนั้นให้มีอายุเพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่อนุญาต

มาตรา ๖ ผู้ใดจะประกอบอุตสาหกรรมทำไม้ขีดไฟเพื่อการค้า ให้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงต่ออธิบดีพร้อมทั้งแผนผังโรงอุตสาหกรรม ที่ติดตั้งเครื่องจักรที่เกี่ยวกับวัสดุสำหรับใช้ในการทำไม้ขีดไฟ ที่เก็บไม้ขีดไฟ และรายการอื่นตามที่อธิบดีเห็นสมควรกำหนด

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมการเก็บภาษีไม้ขีดไฟ อธิบดี
มีอำนาจสั่งให้ผู้ขอรับอนุญาตแก้ไข เพิ่มเติมแผนผังและ
รายการที่ผู้ขอรับอนุญาตได้ยื่นไว้แล้ว

ให้อธิบดีสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตภายในกำหนดสามสิบวัน
นับแต่วันยื่นคำขอ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นให้เลื่อนไปได้ตามสมควร
แต่ต้องแจ้งเหตุจำเป็นและระยะเวลาการเลื่อนให้ผู้ขอรับอนุญาต
ทราบภายในกำหนดนั้น

มาตรา ๗ เมื่อได้รับอนุญาตตามมาตรา ๖ แล้ว ก่อนเปิด
ดำเนินการทำไม้ขีดไฟ ผู้ที่ได้รับอนุญาตต้องแจ้งเป็นหนังสือให้
อธิบดีทราบเพื่อตรวจโรงอุตสาหกรรมเสียก่อน ถ้าอธิบดีเห็นว่า
โรงอุตสาหกรรมนั้นถูกต้องตามแผนผังและรายการที่ได้อนุญาต
ไว้ ให้อธิบดีออกใบอนุญาตให้ดำเนินการได้ ถ้าปรากฏว่า
โรงอุตสาหกรรมนั้นยังไม่ถูกต้องตามที่กล่าวมาแล้ว ให้อธิบดี
สั่งเป็นหนังสือให้แก้ไขให้เรียบร้อยเสียก่อน

มาตรา ๘ เมื่อได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗ แล้ว ห้าม
มิให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมเปลี่ยนแปลงแก้ไขโรงอุตสาหกรรม
ให้ผิดไปจากแผนผังและรายการที่ได้อนุญาตไว้ เว้นแต่จะ
ได้รับอนุญาตจากอธิบดี

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

ถ้าปรากฏว่าโรงอุตสาหกรรมใดบกพร่องไปจากแผนผัง
และรายการที่ได้อนุญาตไว้ หรือถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขโดยมิได้
รับอนุญาตจากอธิบดีตามความในวรรคหนึ่ง อธิบดีมีอำนาจสั่ง
เป็นหนังสือให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซ่อมแซมหรือแก้ไขเสีย
ให้ถูกต้องและห้ามมิให้มีการประกอบอุตสาหกรรมจนกว่าจะได้
แก้ไขและปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งนั้นแล้ว เว้นแต่จะได้รับ
หนังสือจากอธิบดีผ่อนผันให้ดำเนินการได้ชั่วคราวตามระยะเวลา
ที่กำหนด

มาตรา ๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ ผู้ประกอบอุตสาหกรรม
ต้องเสียบภาษีไม่ขีดไฟสำหรับไม่ขีดไฟที่นำออกจากโรง
อุตสาหกรรม โดยวิธีปิดแสดมภ์ไม่ขีดไฟ ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าบรรจุกัลกหรือแผง ที่มีจำนวนเฉลี่ยกัลกหรือ
แผงหนึ่งไม่เกิน ๒๐ อัน ร้อยกัลกหรือแผง ๑.๕๑ บาท

(๒) ถ้าบรรจุกัลกหรือแผง ที่มีจำนวนเฉลี่ยกัลกหรือ
แผงหนึ่งเกิน ๒๐ อัน แต่ไม่เกิน ๔๕ อัน ร้อยกัลกหรือแผง
๒.๖๘ บาท

(๓) ถ้าบรรจุกัลกที่มีจำนวนเฉลี่ยกัลกหนึ่งเกิน ๔๕ อัน
แต่ไม่เกิน ๖๐ อัน ร้อยกัลก ๓.๕๒ บาท

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

(๔) ถ้าบรรจุกลักรที่มีจำนวนเฉลี่ยกลักรหนึ่งเกิน ๖๐ อัน แต่ไม่เกิน ๘๐ อัน ร้อยกลักร ๕.๑๕ บาท

(๕) ถ้าบรรจุกลักรที่มีจำนวนเฉลี่ยกลักรหนึ่งเกิน ๘๐ อัน แต่ไม่เกิน ๑๕๐ อัน ร้อยกลักร ๑๒.๐๐ บาท

(๖) ถ้าบรรจุกลักรที่มีจำนวนเฉลี่ยกลักรหนึ่งเกิน ๑๕๐ อัน แต่ไม่เกิน ๔๓๐ อัน ร้อยกลักร ๑๖.๕๕ บาท

(๗) ถ้าบรรจุกลักรที่มีจำนวนเฉลี่ยกลักรหนึ่งเกิน ๔๓๐ อัน ร้อยกลักร ๑๖.๕๕ บาท กักให้เสียภาษีเพิ่มขึ้น ดังนี้

สำหรับจำนวนไม้ขีดไฟที่เกิน ๔๓๐ อัน ในกลักรหนึ่ง ให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นทุก ๆ ๑๐๐ อันหรือเศษของ ๑๐๐ อัน ร้อยกลักร ๓.๕๐ บาท

มาตรา ๑๐ ถ้าปรากฏแก่เจ้าพนักงานว่า ไม้ขีดไฟที่บรรจุกลักรหรือแผงแล้วแต่ยังมีได้เสียภาษี ซึ่งอยู่ในความครอบครองของผู้ประกอบอุตสาหกรรมขาดจำนวนไปจากบัญชีของเจ้าพนักงาน ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องเสียภาษีไม้ขีดไฟสำหรับจำนวนไม้ขีดไฟที่ขาดไปนั้น

มาตรา ๑๑ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมจะได้รับยกเว้นหรือรับคืนภาษีไม้ขีดไฟเมื่อ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

(๑) ได้ส่งไม้ขีดไฟออกไปนอกราชอาณาจักร และได้ปฏิบัติตามวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ไม้ขีดไฟที่ได้เสียภาษีไม้ขีดไฟไว้แล้ว แต่ยังมีได้ขนออกจากโรงอุตสาหกรรมได้เสียภาษีไปโดยเหตุสุดวิสัย หรือ

(๓) ไม้ขีดไฟที่ได้ขนออกจากโรงอุตสาหกรรมแล้ว เสียภาษีไปโดยเหตุสุดวิสัย กำนำไม้ขีดไฟที่เสียภาษีนั้นมาแสดงต่อเจ้าพนักงาน และได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้ทำลายต่อหน้าเจ้าพนักงานแล้ว

มาตรา ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีไม้ขีดไฟ อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดระเบียบการปฏิบัติในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การทำเครื่องหมายหรือระบุข้อความอย่างหนึ่งอย่างใดที่ถกัก แผลงหรือทับต่อไม้ขีดไฟ

(๒) การขนและการเก็บไม้ขีดไฟ

(๓) วิธีเก็บ ชกเว้น หรือกั้นภาษีไม้ขีดไฟ

(๔) การทำบัญชีเกี่ยวกับการผลิตและการจำหน่ายไม้ขีดไฟ

มาตรา ๑๓ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบเวลาทำการตามปกติของโรงอุตสาหกรรม ทั้ง

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

มิให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมเปลี่ยนแปลงเวลาทำการ เว้นแต่จะได้ออกเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสองวัน

ถ้าโรงอุตสาหกรรมต้องหยุดงานเพราะเหตุสุดวิสัย ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมแจ้งให้อธิบดีทราบทันที

มาตรา ๑๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนำหรือยอมให้นำไม้ขีดไฟออกจากโรงอุตสาหกรรม เว้นแต่จะได้มีตลับเมตรบีบไม้ขีดไฟตามอัตราและขีดฆ่าตลับบีบไม้ขีดไฟนั้นแล้ว

วิธีการบีบและขีดฆ่าตลับบีบไม้ขีดไฟให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๕ ไม้ขีดไฟที่บีบตลับบีบไม้ขีดไฟที่ห่อ ถ้าจะขายเป็นกติกหรือแผงเมื่อเปิดห่อออกขายผู้ขายต้องถือตลับบีบไม้ขีดไฟให้ระมัดระวังกันแต่คงให้ติดอยู่ที่ห่อนั้น ไม้ขีดไฟที่เหลือนั้นจะต้องคงอยู่ในห่อ ห้ามมิให้นำไม้ขีดไฟออกจากห่อ บรรจุภาชนะอื่นเพื่อขาย

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดขายหรือมีไว้เพื่อขาย ไม้ขีดไฟที่บีบได้โดยตลับบีบไม้ขีดไฟ บีบตลับบีบไม้ขีดไฟไม่ครบถ้วน หรือ ไม้ขีดไฟที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรโดยได้รับขลมนั้นหรือมีลักษณะ ไม้ขีดไฟแล้ว

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งไม้ขีดไฟ
ที่มีได้อยู่ในท่อ กลักหรือแผง ที่มีได้ปลงแสดมภ์ไม้ขีดไฟ หรือ
ปิดแสดมภ์ไม้ขีดไฟไม่ครบถ้วน เกินสี่พันห้าร้อยอัน

มาตรา ๑๘ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเข้าไปในโรงอุตสาหกรรม
ในเวลาทำการเพื่อตรวจโรงอุตสาหกรรม หรือเพื่อตรวจ
สอบบัญชีและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการผลิตและการจำหน่าย
ไม้ขีดไฟ

ให้มีเจ้าพนักงานอยู่ประจำโรงอุตสาหกรรมเพื่อตรวจสอบ
การปฏิบัติของผู้ประกอบอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามพระราช-
บัญญัตินี้

ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงาน
ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๑๕ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเข้าตรวจและค้นสถานที่ใด ๆ
ซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้มีการกระทำความผิดต่อ
พระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ในระหว่างเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้น
ถึงพระอาทิตย์ตก

ในการปฏิบัติการตามความในวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงาน
แสดงบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานในเมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘ หรือประกอบอุตสาหกรรมในระหว่าง ถูกสั่งพักใบอนุญาตตามมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศ ของอธิบดีที่ออกตาม มาตรา ๑๒ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ หรือไม่ให้ความสะดวก แก่เจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือนและปรับเป็นเงินสิบเท่าของภาษีไม้ขีดไฟที่จะ ต้องเสียสำหรับไม้ขีดไฟนั้น แต่ต้องไม่ต่ำกว่าหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ต้อง ระวางโทษปรับเป็นเงินสิบเท่าของภาษีไม้ขีดไฟที่จะต้องเสีย สำหรับไม้ขีดไฟนั้น แต่ต้องไม่ต่ำกว่าสองร้อยบาท

มาตรา ๒๕ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแสตมป์ไม้ขีดไฟ ปลอมหรือแสตมป์ไม้ขีดไฟที่ใช้แล้วเพื่อขายหรือเพื่อนำออกใช้ โดยรู้ว่าเป็นแสตมป์ไม้ขีดไฟปลอมหรือแสตมป์ไม้ขีดไฟที่ ใช้แล้ว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน สี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ กรกฎาคม ๒๕๐๘

มาตรา ๒๖ ไม้ขีดไฟที่^๓ได้ผลิตขาย^๔หรือมีไว้ในครอบครองอันเป็นการฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัติ^๕นี้ ให้ริบเป็นของกรมสรรพสามิต

มาตรา ๒๗ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใดฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัติ^๕นี้ นอกจากจะได้รับโทษตามบทบัญญัติดังกล่าวแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะสั่งพักใบอนุญาต^๖ที่กำหนดครั้งละไม่เกินหกเดือนก็ได้ หรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ในกรณีที่มีการพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามความในวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมขายไม้ขีดไฟที่ผลิตขึ้นแล้วได้ภายในเวลาที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัติ^๕ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ^๕นี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒ กรกฎาคม ๒๕๐๘

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่อง-
จากอัตราภาษีไม้ขีดไฟตามพระราชบัญญัติเก็บภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำใน
พระราชอาณาเขต พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติเก็บภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๓)
พุทธศักราช ๒๔๗๕ ที่ขึ้นอยู่กับอยู่ในขณะนี้ไม่เหมาะสมกับค่าของเงิน
ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเสียใหม่ ประกอบกับเวลานี้ได้เรียกเก็บเงิน
ช่วยการศึกษาและสาธารณสุข (เงิน ก.ศ.ส.) ร่วมกับค่าภาษีไม้ขีดไฟ
อยู่แล้ว ควรปรับปรุงอัตราภาษี โดยรวมเงินช่วยการศึกษาและ
สาธารณสุข (เงิน ก.ศ.ส.) เข้าเป็นค่าภาษีเสีย ตลอดจนวางวิธีการ
ควบคุมให้รัดกุม โดยวิธีปิดแสตมป์ไม้ขีดไฟที่กลัก แพง หรือท่อ
ไม้ขีดไฟ และบทบัญญัติบางมาตราซึ่งไม่เหมาะสมกับกาลสมัย และ
ทางปฏิบัติ จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเก็บภาษีไม้ขีดไฟ
ซึ่งทำในพระราชอาณาเขตเสียใหม่เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น